

Podzim
2017

art

Týden dárků

Světová premiéra dokumentu o Danielu Barenboimovi, Lásky Miloše Formana, portrét Genesis, koncert Vídeňské filharmonie či unikátní záznam mladého Luciana Pavarottiho z La Scaly, od jehož úmrtí uplyne přesně deset let. Nejen tyto pořady budou součástí speciálního programu ČTart u příležitosti čtvrtého výročí vysílání. Tradiční týden premiér a přímých přenosů nazvaný jako Týden dárků odstartuje v pátek 1. září.

Pátek 1. září

Lásky jedné plavovlásky – plavovlásky jedné lásky

20:00 PŘÍMÝ PŘENOS

Unikátní přímý přenos u příležitosti 4. narozenin ČTart a 50. sezony Divadla Husa na provázku. Anekdota o dívce, která více věřila, než myslela, a metafora o fenoménu 60. let. Hrají: Tereza Marečková, Robert Mikluš, Ivana Hloužková, Pavel Zatloukal a další. Divadelní režie i režie televizního přenosu se ujal Vladimír Morávek.

Genesis

22:15 PREMIÉRA

Portrét art rockové britské legendy, produkováný členy skupiny, včetně Petera Gabriela a Phila Collinse. Dokument zahrnuje dosud nevysílané záběry a sleduje vývoj skupiny od jejich začátků přes přechodné období po Gabrielově odchodu až po komerční úspěch v 80. letech.

Sobota 2. září

G. Puccini: Bohéma

20:20 PREMIÉRA

Představení Pucciniho Bohémy z Metropolitní opery. Luciano Pavarotti v roli básníka Rudolfa v čtyřaktové opeře na libreto L. Illiky a G. Giacosa (1977). Sbor a orchestr Metropolitní opery v New Yorku řídí J. Levine (v italském znění s titulky).

Dekadence dnes II

22:25 PREMIÉRA

Dekadence není historicky omezený umělecký směr, ale je to znepokojivý průvodní znak modernity. Není ani provokativní či kontroverzní, je to jen možné netypické vnímání krásy. První díl odvysílá Česká televize v pátek 1. září. Režie Aleš Kisil.

Neděle 3. září

Koncert ze Schönbrunnu 2017

20:20 PREMIÉRA

Pravidelně od roku 2004 pořádá orchestr Vídeňské filharmonie letní koncerty v zahradách paláce Schönbrunn ve Vídni. Tentokrát Vídeňská filharmonie hrála na tradičním letním nočním koncertě skladby Antonína Dvořáka, Petra Iljiče Čajkovského, Sergeje Rachmaninova, Engelberta Humperdincka, Johna Williamse a Igora Stravinského. Venkovní prostor rozvezučil dirigent Christoph Eschenbach a sólo soprán Renée Fleming.

Akta Čajkovskij – zpověď skladatele

21:55 PREMIÉRA

Film o tajných dopisech a denících vypovídajících o životních záhadách a osobních běsech předčasně zesnulého génia ruské hudby. Scénář a režie R. Pleger.

Pondělí 4. září

Georges Simenon osobně

21:45 PREMIÉRA

Francouzský dokument, který nabízí strhující životní zpověď belgického autora komisaře Maigreta.

Laco Déczi & Celula New York

22:40 PREMIÉRA

Záznam se strhující atmosférou koncertu legendárního jazzového trumpetisty Laca Décziho z brněnského Sono Centra. Od svého vstupu na profesionální hudební scénu před více než padesáti lety se stal žijící legendou, která etablovala styl moderního jazzu. Režie P. Vejslík.

Úterý 5. září

Barenboim: Smetana – Má vlast

20:20 PREMIÉRA

Unikátní dokument o přípravě a realizaci cyklu Má vlast Bedřicha Smetany věhlasným dirigentem a orchestry Staatskapelle Berlin a Wiener Philharmoniker. Režie Martin Suchánek.

Divoké historky

21:10 PREMIÉRA

Filmová antologie, seskládaná z šesti svérázných povídek, vypráví z černohumorné perspektivy o lidech vystavených neočekávaným mezním situacím (2014). Hrají: D. Grandinetti, María Marullová, M. Villa, R. Corteseová, J. Zylberbergová, C. Bordón a další. Režie Damián Szifron (ve španělském znění s titulky).

Středa 6. září

G. Verdi: Rekviem

21:20 PREMIÉRA

Na unikátním záznamu koncertu z La Scaly z roku 1967 se divákům představí mladý Luciano Pavarotti. Pod vedením špičkového dirigenta Herberta von Karajana dále účinkují: L. Price – soprán, F. Cossotto – alt a N. Gjaurov – bas. Sbor a orchestr milánské Scaly. Režie H. G. Clouzot.

Bobby McFerrin: Live in Jazz à Vienne

22:45 PREMIÉRA

Vítěz deseti cen Grammy živě z koncertu 2014.

Čtvrtek 7. září

Dvořákova Praha 2017

20:00 PŘÍMÝ PŘENOS

Přímý přenos zahajovacího koncertu jubilejního 10. ročníku mezinárodního hudebního festivalu. Antonín Dvořák: Stabat mater, op. 58. Účinkují Kristine Opolais – soprán, Jana Kurucová – mezzosoprán, Piotr Beczala – tenor, René Pape – bas, Český filharmonický sbor Brno, sbormistr Petr Fiala a orchestr PKF Prague Philharmonia. Diriguje Emmanuel Villaume. Režie A. Rezek.

Mona Lisa Story

21:45 PREMIÉRA

Tajemství nejslavnějšího obrazu rozluštěno v dokumentu BBC.

Frank

22:30 PREMIÉRA

Britsko-irský film, vyznamenaný řadou festivalových cen, o bizarní cestě do hlubin muzikantovy duše. Snímek z roku 2013 ukazuje příběh fiktivní alternativní rockové kapely, jejíž charismatický frontman nikdy neodkládá masku v podobě velké papírové hlavy. V hlavní roli Michael Fassbender. Režie Lenny Abrahamson (v anglickém znění s titulky).

Pátek 8. září

Katy Perry: The Prismatic World Tour

20:20 PREMIÉRA

Dcera kazatele opustila gospelový sbor, svůj talent vložila do popových písní a oslovila miliardy posluchačů.

Podzimní přímé přenosy

Na umění orientovaní diváci jsou již čtyři roky vysílání ČTart zvyklí, že jim kulturní stanice nabízí zážitky, které jinde nenajdou nebo ke kterým se jinak než přes televizní obrazovku není jednoduché dostat. Právě proto jim i tento podzim nabídne Česká televize několik přímých přenosů, tedy zážitků, u kterých se budou cítit, jako by byli přímo na místě.

Přímý přenos inscenace Lásky jedné plavovlásky – plavovlásky jedné lásky

PÁTEK 1. ZÁŘÍ OD 20:00

Přímý přenos u příležitosti 4. narozenin ČTart a 50. sezony Divadla Husa na provázku. Letos v září tomu budou již čtyři roky, co odstartovalo vysílání stanice ČTart. A je to rovněž měsíc, ve kterém Divadlo Husa na provázku vstupuje do své padesáté sezóny. Přímý přenos představení Lásky jedné plavovlásky se tak stane dvojitou oslavou.

„Původně to byl jednorázový nápad, odvysílat k prvnímu výročí ČTart v přímém přenosu inscenaci z českého divadla,“ říká výkonný ředitel ČTart **Tomáš Motl** a pokračuje: „Jenže pak jsme živě navštívili divadlo i ve výročí druhém, pak třetím a teď, kdy slavíme čtyři roky vzniku, mohou být naši diváci opět svědky kouzla a neopakovatelnosti něčeho, co se odehrává právě teď někde jinde. Zkrátka stala se

z toho příjemná tradice a jsem rád, že tentokrát nás zavede na slavnou brněnskou scénu, která v historii tuzemského divadelnictví zaujímá tak nepřehlédnutelné místo.“

Inscenace je anekdotou o dívce, která více věřila, než myslela, a metaforou o třeštivém a třpytivém fenoménu 60. let. Se souhlasem Miloše Formana sáhl Vladimír Morávek po předloze ikonického filmu Lásky jedné plavovlásky a vytvořil inscenaci Lásky jedné plavovlásky – plavovlásky jedné lásky. Premiéru měla hra, ve které nechybějí písně Suchého a Šlitra, v Divadle Husa na provázku v roce 2007. Hrají: Tereza Marečková, Robert Mikluš, Ivana Hloužková, Pavel Zatloukal a další. Divadelní režie a režie televizního přenosu Vladimír Morávek.

Přímý přenos dokumentu Barenboim: Smetana – Má vlast

ÚTERÝ 5. ZÁŘÍ OD 20:20

Unikátní dokument Martina Suchánka o přípravě a realizaci cyklu Má vlast Bedřicha Smetany věhlasným dirigentem a orchestry Staatskapelle Berlin a Wiener Philharmoniker. Diváci uvidí dokumentární film, jenž zachycuje Barenboimovu důkladnou práci s orchestry v Berlíně a ve Vídni, jejich evropské turné, které vyvrcholilo zahájením Pražského jara 2017,

v přímém přenosu ze slavnostní světové premiéry v pražské Lucerně, kde jej uvede samotný Daniel Barenboim. Režie Martin Suchánek.

„Dlouholeté partnerství České televize s Pražským jarem přináší divákům unikátní zážitky. Zahajovací koncert Mé vlasti v podání Vídeňského orchestru byl

nezpochybnitelnou kulturní událostí, světová premiéra dokumentu o Danielu Barenboimovi, kterou nabídneme souběžně artovým divákům a návštěvníkům pražské Lucerny, do konceptu výjimečnosti skvěle zapadne. Dokument navíc obohatí tradiční

Týden dárků, ve kterém si kulturní program České televize speciálním vysíláním každoročně připomíná výročí svého vzniku,“ prozrazuje výkonný ředitel ČT art **Tomáš Motl**.

Přímý přenos zahajovacího koncertu festivalu Dvořákova Praha 2017

ČTVRTEK 7. ZÁŘÍ OD 20:00

Přímý přenos zahajovacího koncertu jubilejního 10. ročníku mezinárodního hudebního festivalu. Antonín Dvořák: Stabat mater, op. 58. Účinkují Kristine Opolais – soprán, Jana Kurucová – mezzosop-

rán, Piotr Beczala – tenor, René Pape – bas, Český filharmonický sbor Brno, sbormistr Petr Fiala a orchestr PKF Prague Philharmonia. Dirigent Emmanuel Villaume. Režie A. Rezek.

Přímý přenos opery Juliette (Snář) ze Zlaté Prahy

PÁTEK 29. ZÁŘÍ

Přímý přenos surrealistické opery z historické budovy Národního divadla v rámci MTF Zlatá Praha.

„Mladý pařížský knihkupec Michel přijíždí do jakéhosi podivného městečka, aby našel dívku Juliettu, jejíž hlas kdysi kdesi zaslechl. Jeho sen se mu ale stále více vymyká z rukou a žije si úplně po svém,“ říká o ději kreativní producent **Vítězslav Sýkora** a dodává: „Křehká hranice mezi snem a skutečností ve hře Julie aneb Snář francouzského surrealisty Georgese Neveuxe přilákala českého sklada-

tele Bohuslava Martinů, aby se v roce 1936 pustil do psaní českého operního libreta a kompozice opery. Její světová premiéra se uskutečnila v Národním divadle v roce 1938 v hudebním nastudování Václava Talicha a v režii Jindřicha Honzla.

Účinkují: Alžběta Poláčková, Peter Berger, Ondřej Koplík, Yvona Škvárová, Ivan Kusnjer a další. Orchester Národního divadla řídí Jaroslav Kyzlink. Divadelní režie Zuzana Gilhuus, televizní režie B. Hončarivová.

Přímý přenos představení Hašler... z Divadla na Vinohradech

PÁTEK 24. LISTOPADU

Přímý přenos slavnostního představení Hašler... k 110. výročí vzniku Divadla na Vinohradech v režii principála Tomáše Töpfera chce potěšit a pobavit písněmi, zpívanými už pátou generací, ale i překvapit dramatickým životním příběhem jejich autora. Pavel Kohout je ve světě nejuváděnější českým dramatikem a přes dlouhou a nucenou pauzu také nejhranějším původním autorem Divadla na Vinohradech. Revue Hašler je jeho šestnáctým textem pro zdejší jeviště.

„Karel Hašler by byl notorickým zlatým slavíkem, nositelem ceny Thálie za jevištní výkon, nositelem Českého lva za hlavní postavy ve filmech a držitelem Zlaté desky za počet prodaných nosičů hudby – kdyby si česká společnost v první polovině 20. století tyto bohubilé popkulturní fetiše vytvořila. Byl hvězdou tehdejšího ‚showbyznysu‘, a přesto současně her-

cem Národního divadla,“ popisuje hru ředitel Divadla na Vinohradech **Tomáš Töpfer** a dodává: „Podle mínění hlasatelů vysoké kultury bylo toto dvojí angažmá neslučitelné, a právě proto musel Zlatou kapličku opustit. Přesto, či právě proto Hašlera publikum, jež zjevně nedorostlo nárokům vysoké kultury, nezavrhl, naopak milovalo ho i tehdy, když propůjčil své příjmení stejně oblíbeným bonbonům.“

Hrají: Petr Rychlý, Martin Zahálka, Kateřina Brožová, Lukáš Příkazký, Jaroslav Satoranský a další. Divadelní režie Tomáš Töpfer.

Ke stejnému výročí se váže i nasazení dalšího dokumentárního cyklu České televize Dobru, pravdě, kráse – o historii jedné ze dvou nejvýznamnějších pražských divadelních scén.

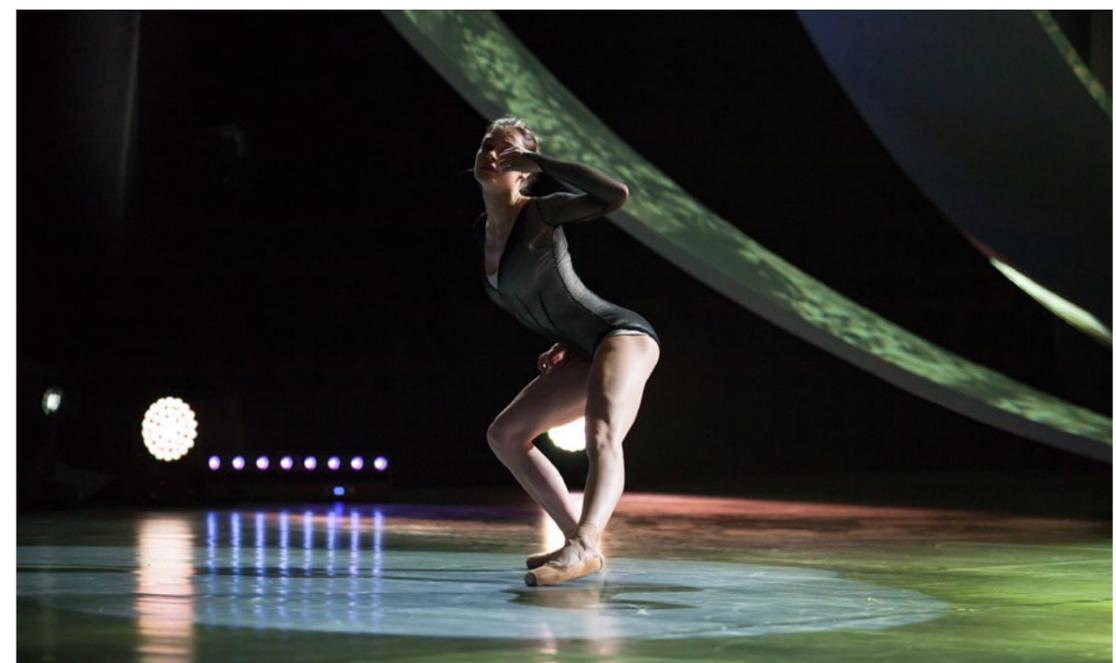
Přímý přenos finále Eurovizní soutěže mladých tanečníků z Prahy

SOBOTA 16. PROSINCE

Eurovizní soutěž mladých tanečníků se pořádá jako bienále od roku 1985 a je organizována Evropskou vysílatelskou unií (EBU) ve spolupráci s členskými televizními společnostmi. Cílem soutěže je podpořit nové taneční talenty v Evropě, pro které je účast v soutěži jedinečnou příležitostí prezentace a někdy i počátkem mezinárodní kariéry. Jedná se o unikátní formát, který není určen jen tanečnímu publiku a zahrnuje jak klasický balet, tak i moderní tanec. Prestižní mezinárodní porota hodnotí soutěžící, kteří tančí jak svou soutěžní choreografií, tak i originální finálovou choreografií z dílny předního evropského choreografa, kterým bude pro letošní rok Petr Zuska.

Pro rok 2017 je již podruhé pořadatelem Česká televize. Evropské finále se uskuteční 16. prosince 2017 v pražském Kongresovém centru. Divácky atraktivní taneční event představí finalisty z osmi evropských zemí, kteří se utkají o vítězství před prestižní mezinárodní porotou. Přímý přenos této události budou moci sledovat diváci v dalších zemích Evropy, kam jej bude Česká televize vysílat prostřednictvím sítě stanic EBU. Večerem provede moderátor Libor Bouček.

Divadelní, hudební, výtvarné i taneční cykly

HUSA NA PROVÁZKU

Dokumentární cyklus o dějinách a přítomnosti brněnského experimentálního divadla

Půlstoletí Divadla Husa na provázku, jedné z našich nejprogresivnějších scén a stále tvůrčí živoucí legendy, se počítá od podzimu roku 1967, kdy se dává dohromady skupina studentů vysokých škol i profesionálních divadelníků a formuje své představy o nové divadelní scéně. Jejím jádrem jsou posluchači Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, především žáci profesora Bořivoje Srby. Jako programové východisko byla přijata předmluva ke knize Mahenových libret Husa na provázku. V roce 1968 se vznikající skupiny ujal brněnský Dům umění a nabídl jí k hraní svůj výstavní prostor, tzv. Procházkovu síň. Ta ale nebyla jediným působištěm. V době rekonstrukce Domu umění se hrálo také v loutkovém Divadle Radost nebo na nádvoří domu pánů

z Kunštátu. Toto období dalo divadlu nejen první režijní opusy režijního tria Eva Tálská, Zdeněk Pospíšil a Peter Scherhauser, ale také první festival Divadlo v pohybu, jehož název je pro tvorbu uskupení příznačný po celou dobu jeho historie. Během prvních šesti let přišlo divadlo naopak o prvního uměleckého vedoucího, prof. Srbu, který se vzdal postu, aby v normalizačních tlacích nepřekážel jeho existenci. A přišlo také o původní název. V roce 1969 musela Husa z názvu pryč.

režie, scénář: Aleš Kisil | **kamera:** Diviš Marek, Karel Slach, Radka Šplíchalová | **vedoucí výroby:** Alena Markvartová | **kreativní producent:** Ondřej Šrámek

Aleš Kisil: Chtěl bych představit tu neuvěřitelnou energii

Co Vás přimělo zmapovat osud Divadla Husa na provázku?

Na jedné straně je to širší obecné povědomí, že Divadlo Husa na provázku je nepřetržitě půl století špičkovým českým divadlem. Na druhé straně to byla osobní zkušenost, kdy jsem od počátku osmdesátých let viděl řadu jejich vynikajících představení, a jsou to často dodnes hluboce vryté zážitky.

Čím je divadlo specifické?

Svou poetikou několika nezaměnitelných tvůrčích osobností, které vytvářejí tvář tohoto divadla – Eva Tálská, bohužel již nežijící Peter Scherhauser, Boleslav Polívka, Miroslav Donutil, Vladimír Javorský, Dáša Bláhová, Vladimír Morávek – abych jmenoval i režiséry a řadu vynikajících herců, kteří tímto divadlem prošli.

Jak vypadá jeden díl? Jedná se spíše o dokument, či je hraný?

Jedná se o dokument využívající v maximální možné míře dostupné archivní materiály a ukázky z historie divadla.

Co je cílem cyklu?

Chtěl bych divákům představit tu neuvěřitelnou energii, s jakou půlstoletí divadlo pracuje na uchvacujících inscenacích.

Jak jste vybíral herce? Jedná se jen o osobnosti spjaté s Husou na provázku?

Ano, jsou to pokud možno ti, kteří utvářeli tvář divadla, byť už v Divadle Husa na provázku třeba řadu desetiletí nejsou. Z těch nejranějších členů divadla vedle jeho letitých členů Jiřího Pechy, Boleslava Polívky či Miroslava Donutila lze za všechny jmenovat Dagmar Bláhovou, která je neodmyslitelně spjata s prvními lety historie divadla, či dokonce Elišku Balzerovou, účinkující v historicky první inscenaci Husy na provázku, či Jiřího Bartošku, který odešel z Husy na provázku již před 43 roky. A takto jsme se snažili postihnout celé půlstoletí historie divadla.

art

DOBRU, PRAVDĚ, KRÁSE

Dvacáté století na jevišti a v zákulisí Divadla na Vinohradech

I v nové sezoně mapuje ČTart nejslavnější divadelní scény. Šestidílný dokumentární seriál s hranými prvky bude vyprávět příběh jedné z nejslavnějších pražských scén. Městské divadlo na Královských Vinohradech vystavěla vinohradská obec jako druhou stálou českou divadelní scénu ku prospěchu celého národa, ale také ke své větší slávě. I když to tak radní zpočátku nezamýšleli, už při otevření v roce 1907 bylo nové Městské divadlo považováno za konkurenční podnik Národnímu divadlu. S tímto vědomím a plni uměleckých plánů, ideálů a optimismu přicházeli do vinohradského divadla čeští divadelníci a divadelní ředitelé, aby odsud posléze ideálů zbavení a s pocitem větší či menší křivdy zase odešli. Míra tragičnosti jejich příběhů je přímo úměrná době, ve které se odehrávaly. „Divadlo na Vinohradech je historicky druhou nejvýznamnější českou scénou po Národním divadle.

A tak se do jeho osudů přirozeně promítaly dějiny. Ale zároveň vždycky bylo divadlem městským, a tak se tu projevovaly taky poměry na radnici, často hodně utilitářně,“ říká kreativní producent **Ondřej Šrámek** a pokračuje: „Sto deset let dějin Divadla na Vinohradech je zároveň plné velkých i dost tragických osudů a je opředeno mnoha mýty a polopravdami. Proto jsme cítili potřebu o nich vyprávět. Prostřednictvím konkrétních lidských příběhů, za pečlivého studia archivů a dalších dobových dokumentů.“

hraji: Marek Němec, Pavel Batěk, Václav Helšus, Antonín Procházka a další | **námět a dramaturgie:** Eva Langšádlová | **hlavní kamera:** David Ployhar | **střih:** Martin Steklý | **produkce:** Petr Nezval, Alena Markvartová | **scénář a režie:** Pavel Jandourek | **kreativní producent:** Ondřej Šrámek

Pavel Jandourek: Druhý často usiluje stát se prvním

Co Vás přimělo zmapovat osud Divadla na Vinohradech?

Je to především zásluha dramaturgyně Evy Langšádlové, která v archivech strávila stovky hodin, aby přinesla detailní pohled do šaten, dramaturgických plánů i do ředitelny Divadla na Vinohradech od jeho založení až do roku 1990. Chtěli jsme zkoušet vyprávět o historii divadla jinak. Divadlo je součástí kultury a společnosti, ve které a pro kterou vzniká. Ať už je s ní v souladu, nebo se vůči ní vymezuje. Proto nás zajímaly souvislosti mezi velkými dějinami a dějinami jednoho konkrétního divadelního domu. A Divadlo na Vinohradech se mi k tomu účelu z několika důvodů jevilo jako vhodné.

Přišel jste na to, proč je Divadlo na Vinohradech „prokleté“?

Divadlo je smrtící proces. (Thomas Bernhard)

Jaké mýty se o divadle vyprávějí? Může se jim věřit?

Mýty možná nejsou nejpřesnější označení. Spíš jsou to směs polopravd a pololží i vyslovených výmyslů, které se kupodivu dotvářely do oficiálních „vinohradských verzí“ ještě dlouho po sametové revoluci.

Proč podle Vás vždycky Divadlo na Vinohradech tak trochu bojovalo s Národním divadlem?

Divadlo na Vinohradech vzniklo jako druhá reprezentační pražská scéna. Druhý často usiluje stát se prvním.

Co je cílem cyklu?

Dobru, pravdě, kráse je patrně nejobsažnější český dokument mapující dějiny jedné divadelní scény v naší republice. Na pozadí historie tohoto divadla

ale také nahlédneme na atmosféru divadelního prostředí obecněji.

Jak vypadá jeden díl? Jedná se spíše o dokument, či je hraný?

První čtyři díly cyklu jsou celé inscenované, protože žádní zásadní pamětníci této doby už nežijí. Přesto se jedná o dokument. Všechny výpovědi i hrané pasáže jsou podloženy archivními materiály nebo citacemi z memoárů inscenovaných protagonistů Divadla na Vinohradech. V posledních dvou dílech už vystupují i skuteční herci a další zaměstnanci této scény.

Jak jste vybíral herce? Jedná se jen o osobnosti spjaté s Divadlem na Vinohradech?

Naším cílem bylo obsadit role dobrými nebo ještě lépe velmi dobrými činoherními herci. Takže jsme oslovili herce a herečky z Klicperova divadla v Hradci Králové, Národního divadla, Jihočeského divadla v Českých Budějovicích, Divadla J.K.Tyla v Plzni, z nezávislých scén aj. Z hereckých osobností spjatých s Divadlem na Vinohradech se na seriálu jako mluvčí podíleli Daniela Kolářová, Hana Maciuchová, Jaromír Hanzlík a Ilja Racek. I když byly scénáře posledních dvou dílů do značné míry otevřené podnětům velké „čtyřky“, jejich podíl na těchto dvou dílech se nakonec ukázal jako zásadní. Za což jim patří náš dík. Stejně jako za nadstandardně profesionální, vstřícný a upřímný přístup k našemu seriálu.

art

Linka, to je především dialog dvou výjimečných hudebních osobností, z nichž jednou je vždy hostitel a moderátor **Rudy Linka**, který v malebném prostředí své šumavské chalupy uvítá hosty spojené s mnoha rozdílnými žánry. Dialog hudební i osobní povede mimo jiné s Matějem Ruppertem, Felixem Slovákem, Tomášem Linkou, Romanem Holým, Michalem Davidem i se světovými hvězdami Miroslavem Vitoušem, Patem Methenym, Johnem Scofieldem a dalšími. „Celý námět a scénář pořadu je úplně prostý – muzikant přijede navštívit muzikanta. To není nic nového a bylo

to v České televizi dobře uděláno mnohokrát,“ říká Rudy Linka a pokračuje: „O co se ale já v našem pořadu snažil, je ukázat bezprostřednost, přirozenost a radost, kterou hudba nejen rozdává, ale i vyžaduje, a že mezi žánry hudby není tak velký rozdíl, jak si mnozí myslí. Hudba je způsob komunikace, která je daleko přímější než komunikace slovní. Přesně jako linka.“

pořadem provází: Rudy Linka | **režie:** Karel Koula | **dramaturgie:** Jan Tengler | **vedoucí výroby:** Alexej Guha | **kreativní producent:** Vítězslav Sýkora

Rudy Linka: Jazz? Ten je jen pro mě!

Jak Vás napadlo natočit pořad Linka?

Každé léto přijede k nám na chalupu u Prachatic plno přátel ze všech koutů světa a my si povídáme, jíme a posloucháme hudbu. Všichni se vždy shodneme, že je to místo nabitá tak pozitivní energií, že jsme se s mou ženou Annou rozhodli pokusit tuhle úžasnou atmosféru zachytit pro televizní diváky.

Jak jste vybíral hosty do pořadu?

Některé hosty znám už opravdu dlouho a určitě nikoho nepřekvapí – John Scofield, Miroslav Vitouš, Pat Metheny, Matěj Ruppert – a některé znám dlouho, ale možná to někoho překvapí např. Michal David. Některé jsem ale neznal vůbec a jsem rád, že jsme se poznali. Já totiž zastávám názor, že my všichni muzikanti jsme na jedné lodi a pádlujeme stejným směrem.

Kde probíhalo natáčení?

Většina dílů se natáčela na naší farmě u Prachatic. Opravujeme ji už 14 let a myslím, že příští rok už to bude hotové. To říkám každé léto... A dva díly jsme natáčeli v Praze a jeden v Brně.

Co Vás na natáčení bavilo nejvíce? Vzpomenete si na nějaký nejsilnější zážitek?

Pro mě to bylo obrovské dobrodružství. S hosty nejenže hudbu poslouchám, ale i hraju a během

jen pár hodin jsme museli vymyslet, co vlastně budeme předvádět – a to nejen pro nás a filmový tým, ale i pro televizní diváky. To je něco, co vlastně já na hudbě opravdu miluju... To, že je to dobrodružství a nikdo neví, jak to vlastně dopadne. Mám z toho velmi dobrý pocit, ale diváci to budou moci posoudit sami.

Co je cílem pořadu?

Cílem pořadu je nejspíš ukázat, že hudba je jen jiný způsob komunikace, a možná i daleko přímější a jasnější než komunikace slovy. Chtěl jsem ukázat uvolněnost a přirozenost, s jakou plno hudebníků k životu přistupuje. Myslím si, že pořad je zábavný a poučný zároveň. Přesně jako život.

Co pro Vás samotného znamená jazz? Nebo hudba obecně?

Hudba vypráví příběhy, které se slovy nedají popsat, hudba je masáž duše a čerpací stanice životní energie. Jen si musíte sami vybrat, kolik chcete oktanu. Jazz je snad ta nejvyšší možná forma kreativity, kterou když zaceňte praktikovat, tak už ji nikdy neopustíte.

Myslíte si, že je jazz pro každého?

Jazz? Ten je jen pro mě a s nikým se o něj nechci dělit!

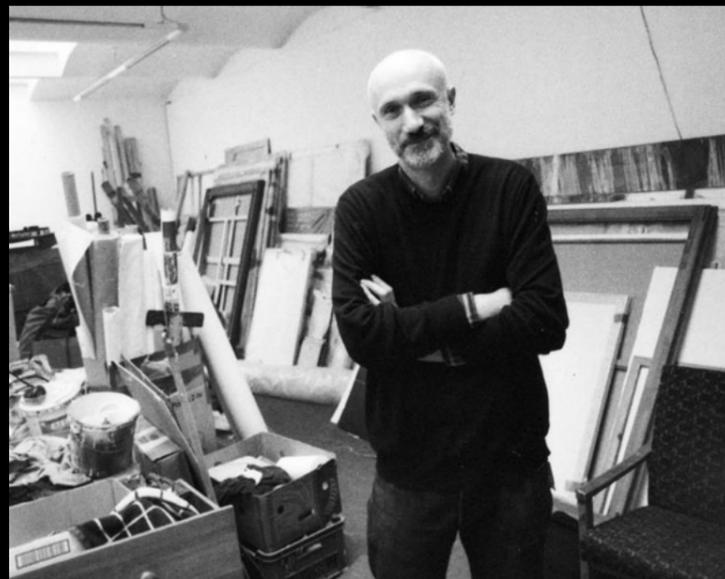

ORBIS ARTIS JAROSLAVA BRABCE

Režisér, kameraman a fotograf Jaroslav Brabec dlouhá léta mapuje tuzemskou výtvarnou scénu, což zúročil mimo jiné v knize fotografií Orbis Artis. Na jejím základě vznikl stejnojmenný dokumentární seriál pro Českou televizi. Jedná se o kolekci tvůrců, které spojuje to, že tvoří v současnosti, patří v oblasti výtvarného umění k význačným osobnostem a je pro ně charakteristická vášeň pro jejich práci. Ta je určitější – proto sledujeme v každém dílu seriálu vznik

jednoho konkrétního díla konkrétního umělce, mezi něž budou patřit například Jan Knap, Luboš Plný, Pata Oner, Josef Bolf, Karel Pauzer, Magdalena Jetelová a další.

scénář, kamera a režie: Jaroslav Brabec | **dramaturgie:** Antonín Trš | **kreativní producentka:** Alena Müllerová

Jaroslav Brabec: Současná společnost zaměnila význam slova sláva

Jak Vás napadlo natočit cyklus o výtvarném umění?

Je to již čtyřicet let, co systematicky fotografuji výtvarné umělce. Prostředí ateliérů je mi důvěrně blízké a mám mezi výtvarníky mnoho přátel. Pod názvem Orbis Artis jsem měl několik výstav tady i v zahraničí a pod stejným titulem jsem vydal knihu fotografií. V současné době je natočeno sedm dílů pořadu Orbis Artis Jaroslava Brabce.

Lze podle Vás zachytit na kameru zážitek z uměleckého díla?

Myslím si, že umělecké dílo se dá skrze kameru přiblížit. Lze učinit pokus o zachycení individuality umělce a zjistit tak více o člověku, a tím i podnítit zájem o dílo. Nečiním si nárok na kunsthistorické pojednání o tvorbě, ale o mém vztahu k osobě, jež mi je blízká. Ostatně dramaturgickou osou každého dílu je vznik jednoho konkrétního díla od počátku až do samého závěru. Bez fintění, že se „jako maluje“ nebo jinak tvoří, to, co se děje, to je pravda a zůstane v díle i filmu uchováno.

Jak jste vybíral protagonisty jednotlivých dílů?

Obtížně. Znáám snad všechny české současné umělce, někteří již bohužel nejsou mezi námi, a velice si cením jejich práce. Rozhodnout se „jen“ pro sedm tak bylo opravdu těžké. Snažil jsem se, aby k sobě vybraní tvůrci neměli žádný „vztah“, a mohl jsem tak divákům nabídnout co nejpestřejší škálu individualit osobností i tvůrčích přístupů. Pak jsem začal natáčet a hromadit v průběhu měsíců materiál. Bylo ho často velmi mnoho. Chtěl jsem, aby se ten, kdo je filmován, se trochu víc, než je zvykem, „odkopal“. I proto, že se léta známe, i protože to je můj záměr. Bylo to pak ale značně strastiplné ve střížně. Naštěstí mám skvělého a dlouholetého spolupracovníka, stříhače Filipa Issu. Rozumíme si, hodně jsme toho už spolu „napáchali“.

Jak ve Vašem Orbis Artis jednotlivé umělce představujete? Jedná se o klasický dokumentární formát, či je hraný?

Je to něco mezi tím. Tedy je to spíše něco mezi dokumentem, dialogem a kamarádkým setkáním... Neoficiální nakouknutí do soukromí i ateliéru.

Pořad zachází tak trošku dál než dokument. A ačkoliv ukazuje všechny fáze vývoje jednotlivého díla, nepojednává především o díle, ale o člověku jako takovém.

Co pro Vás bylo cílem divákům ve svém cyklu ukázat?

Každý téměř třicetiminutový díl ukáže opravdovou tvůrčí osobnost umělce, který je možná tady nepříliš známý, ale reprezentuje Čechy ve světě. Často se pozastavuji nad tím, že lidé „oslavují“ tzv. celebrity, které jsou v danou chvíli jakoby slavní, ale jejich přínos je žádný nebo velmi krátkodobý. Současná společnost zaměnila význam slova sláva – poctivost a odpovědnost za povrchnost, popularitu. To je ten podstatný moment, proč jsem chtěl točit Orbisy, ukázat ty, jejichž práce je opravdu pozorovatelství hodná. Nemusí se líbit, ale měla by minimálně vést k zamyšlení a možná i k tomu, že můžeme být na někoho, koho jsme dřív ani neznali, opravdu hrdí a upřímně si ho vážit, protože něco dokázal svou pílí a talentem.

Jak vnímáte současné výtvarné umění?

Velmi si ho vážím a mám k němu respekt. Výtvarné umění nemá viset jen v muzeích, jeho skutečnou funkcí je obohacovat život a ukazovat něco, co jsme netušili. Umění se vyvíjí právě tak jako hudba nebo technika. Je třeba se naučit neposuzovat umění podle toho, jak se něco podobá tomu, co jsem ochotni vidět, a porovnávat to s naší představou. Umění už dávno přestalo být mimetické, přináší emoce, nálady, vizualizuje nefigurativní témata. Anebo také fotograficky popisuje realitu, možné je cokoliv. Od diváka očekává empatii, souznění, pochopení nebo jen toleranci. Posouvá to, co je, někam, kde je ještě něco navíc... Umění se nemá vykládat.

ŠUMNÉ STOPY

Cyklus, který ukáže divákům stavby rozeteté po různých koutech hornaté a divoké země – Rumunsko

V nových dílech Šumných stop se objeví stavby – symboly české dovednosti, tentokrát rozeteté po Rumunsku. Žasnoucí architekt David Vávra diváky provede podivuhodnými osudy našich krajanů a jejich dílem. Ojedinělou, stylizovanou formou vyprávění se projekt snaží podat ucelený obraz „českých otisků“ v zahraničí v obecnější rovině. Zaměří se nejen na práci českých architektů a stavitelů v Rumunsku, ale také na vzájemné kulturní ovlivňování, český um a tvořivost. Dokumentární cyklus je svěbytným cestopisem mapujícím kulturu jednotlivých zemí. „Ani těmto pěti vydařeným dílům Šumných stop, jež mapují odkaz českých architektů v Rumunsku, nechybí humor, hravost, nadhled a poetika tolik vlastní hlavním tvůrcům cyklu – Davidu Vávrovi a Radovanu Lipusovi,“ říká dramaturgyně **Lada Macurová**.

„Rumunské Šumné stopy byly jako ostatní natáčené na Balkáně vzrušivě dramatické a dobrodružné. Díky kvalitní práci krajanů vedly naše cesty do různých koutů této hornaté a divoké země. Vedle mnoha významných tvůrců bych rád alespoň zmínil především Karla Limana, který se na počátku 20. století stal architektem rumunského královského dvora. Nejvíce obdivované romantické hrady a sídla vznikaly na projekčním stole talentovaného mladoboleslavského rodáka. Proto jsou mu věnovány dva díly z pěti,“ popisuje **David Vávra**.

pořadem provází: David Vávra | **režie:** Radovan Lipus | **scénář:** David Vávra, Radovan Lipus | **kamera:** Ivo Poppek | **vedoucí výroby:** Renata Vlčková | **dramaturgie:** Lada Macurová | **manažer vývoje:** Jan Potměšil

TANEČNÍ PŘÍBĚHY DARIÍ KLIMENTOVÉ

Cyklus, který přiblíží divákům klasický balet poutavým a srozumitelným vyprávěním charismatické Darii Klimentové.

Giselle, Labutí jezero, Spící krasavice, Louskáček. To jsou balety, které Daria Klimentová, dlouholetá primabalerína Anglického národního baletu a dnes pedagožka Královské taneční akademie v Londýně nejčastěji tančila. A jsou to také tituly divácky nejoblíbenější. Každému z nich je věnován jeden samostatný díl. Díl poslední pak zachycuje loučení tanečnice se scénou. „Cyklus Tanečních příběhů jsme s Dariou Klimentovou natočili v závěru její aktivní kariéry. Požádali jsme ji, aby nám vyprávěla o svých oblíbených rolích, o rolích, které v životě nejčastěji tančila, a uvedla nás do světa tanečních špiček. Setkávali jsme se na půdě tanečních sálů Národního divadla v Praze, kde vedla své Master Classes, ale i na jevišti Státní opery, kde pro nás společně se svým tanečním partnerem posledních let natočili i kusy z pas de deux, která na svých mistrovských kurzech vyučovala a o nichž také hovořila v kontextu celého baletu,“ vysvětluje kreativní producent **Ondřej Šrámek**.

Název cyklu je význačný, protože každý díl v sobě skrývá příběhů několik – příběh baletu i jeho vzniku včetně příběhů jeho autorů a interpretů. A samozřejmě osobní příběhy Darii Klimentové s danou rolí. Vyprávění v rámci cyklu probíhá kontinuálně. Začíná jedním z nejstarších a nejoblíbenějších baletů, který vznikl už bezmála před dvěma sty lety, ale diváci ho milují dodnes. Je to Giselle, příběh o dívce, které ze zklamané lásky puklo srdce, a ona se stala vílou. „Pro klasický balet je velmi důležité stále budovat nové diváky, a to hlavně u mladé generace. Jsem opravdu vděčná, že jsem tuto příležitost dostala,“ dodává **Daria Klimentová**.

režie, scénář: Martin Kubala | **dramaturgie:** Ondřej Šrámek | **vedoucí výroby:** Leona Hájková | **kreativní producent:** Ondřej Šrámek

Solitéry – portréty známých osobností

Štefan Margita

PREMIÉRA

Štefan Margita je dnes velkou světovou pěveckou hvězdou a patří k našim nejúspěšnějším interpretům. Štáb České televize ho po dobu čtyř let provázela na jeho profesionální dráze. Navštívil tak Státní operu v Berlíně, kde pod vedením dirigenta Simona Rattla Štefan s úspěchem hostoval v Janáčkově opeře Z mrtvého domu. Ve stejné opeře, ale v jiné inscenaci, pak vystupoval i v pražském Národním divadle a v Lyrické opeře v Chicagu účinkoval v nové inscenaci Wagnerova Rýnského zlata. Součástí této cesty je i Štefanovo vystoupení na festivalu Pražské jaro, novoročním koncertě, na koncertě v kostele svatých Šimona a Judy či na galavečeru k umělcovým šedesátým narozeninám. Nedílnou součástí dokumentu je i pohled do zákulisí soukromého života, na jeho úžasný vztah k rodině v rodných Košicích, ale i ke své partnerce – zpěvačce Haně Zagorové. Režie Martin Kubala.

Červená

PREMIÉRA

Umělecká dráha světově proslulé pěvkyně Soni Červené čítá sto operních rolí ve čtyřech tisících vystoupeních na jevištích pěti kontinentů. Její devizou je úchvatná barva hlasu, dokonalá příprava a bezvýhradná oddanost jevišti, spolu s naprostou spolehlivostí výkonů. Režie Olga Sommerová.

Petr Zuska

PREMIÉRA

Jeden z nejznámějších českých tanečníků a choreografů Petr Zuska ukončí v roce 2017 své patnáctileté působení ve funkci šéfa Baletu Národního divadla. Profilový dokument postihne nejen jeho významné úspěchy, ale celou jeho mimořádně zajímavou interpretační dráhu, která vedla z Čech přes Německo do Kanady a odtud zpět do Prahy. Zároveň ale zachytí jeho poslední sezonu v čele Baletu ND. Portrét vznikl v koprodukcii s Národním divadlem. Režie Martin Kubala.

Otomar Krejča

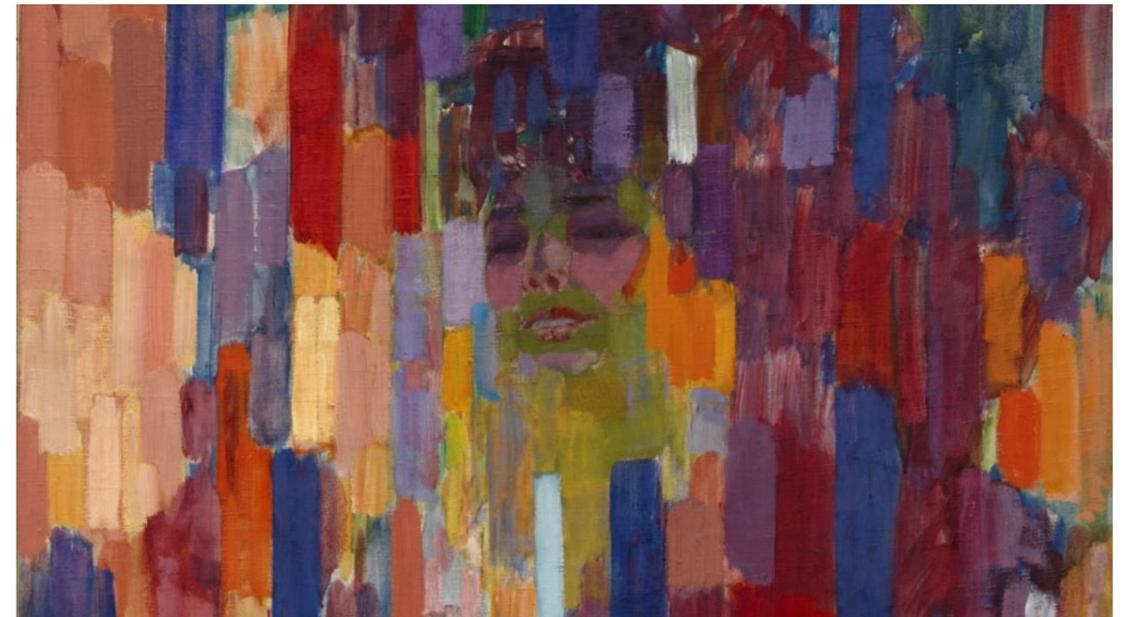
PREMIÉRA

Je to velikán, kterého nelze pominout. Lidský i umělecky kontroverzní osobnost mezinárodního věhlasu, která zásadním způsobem ovlivnila české divadlo druhé poloviny minulého století. Otomar Krejča je jedinou velkou postavou české divadelní

režie 20. století, která čekala na své dokumentární zhodnocení. Dokumentární portrét z cyklu Česká divadelní režie (režie Aleš Kisil, dramaturg Ondřej Šrámek).

Kupka – průkopník abstraktního umění

PREMIÉRA

Dokumentární film vznikl u příležitosti zahájení výstavy Františka Kupky v Grand Palais v Paříži, která se přes Helsinky, dostane v roce 2018 do Prahy. František Kupka je v dokumentu představen jako výrazná tvůrčí osobnost výtvarného umění 1. poloviny 20. století, která v mnohém předešla svou dobu. Film diváka v rozhovorech s francouzskými a českými odborníky seznámí s počátky abstraktní malby a světově proslulými průkopníky tohoto výtvarného směru, ke kterým se Kupka řadí. Formou přístupnou pro mezinárodní publikum bude vykresleno význačné postavení, které původem český malíř zaujímá ve vývoji světového výtvarného umění. Dokument provede diváka Kupkovým osobním i tvůrčím životem, natáčel se v Opočně, Dobrušce, v Praze a také ve Vídni a Paříži. Atmosféru doby i detaily z výtvarníkovy života doplňují četné fotografie Františka Kupky v soukromí i při práci a filmový záznam z výstavy, kde poprvé vystavil abstraktní malbu. S návrhem spolupráce na projektu přišla televize ARTE, režisérem filmu je Jacques Lœuille.

Vybráno ze zahraniční tvorby

Dynastie Straussů

OBNOVENÁ PREMIÉRA

Obnovená premiéra rakouského životopisného seriálu podle českého spisovatele Zdeňka Mahlera o mužích, pod jejichž taktovkou roztálo nejedno ženské srdce.

Rakouský životopisný seriál podrobně zachycuje rodinnou ságu slavných skladatelů – otce a syna Straussů. I když Johann st. nikdy nechtěl, aby se z jeho syna stal hudebník, jablko nepadlo daleko od stromu. A od okamžiku, když se Johann ml. prosadil, stali se z nich velcí konkurenti.

Seriál zachycuje těžké začátky Johanna Strausse otce, jeho postupné prosazování. Boj se skladatelem Josefem Lannerem o milovanou Annu, první slávu a úctu i od takových osobností, jako byl kancléř Metternich nebo houslový virtuóz Niccolò Paganini. Nevyhýbá se ani boji mezi otcem a synem, neúprosnému bratrskému soupeření, které mezi nimi vytvořilo propast nenávisti a závnosti, nepřítelství a intriky, které dynastií velkých hudebníků provázely. Seriál napsal známý český spisovatel, scenárista a muzikolog Zdeněk Mahler. Vyprávění si zachovává vysokou míru historické autentičnosti, kterou spojuje s vtipem a fantazií. A – samozřejmě – nechybějí nejslavnější straussovské valčíky nebo jiné skladby, Na krásném modrém Dunaji nahráli vídeňští filharmonici.

Dějiny Hollywoodu

PREMIÉRA

Sedmidílný americký dokumentární cyklus, jehož výroba zabrala tři roky, zachycuje významné momenty legendární „továrny na sny“. Fenomén Hollywood by ovšem nevznikl bez vynálezu kinematografu a jeho evropského boomu – tomu je věnována první část cyklu. Přes němé grotesky a velká dramatická díla, rozvoj animovaných a zvukových filmů přes reflexi druhé světové války se pak tvůrci dostávají až k velkým změnám a konci producerského systému v letech šedesátých. Cyklus zahrnuje četné ukázky (od Zrození národa až po Bonnie a Clyde) a archivní záběry filmových legend jako Charles Chaplin, Buster Keaton, Rudolph Valentino, Humphrey Bogart, Elizabeth Taylorová, Marilyn Monroe, Robert Redford či Jack Nicholson.

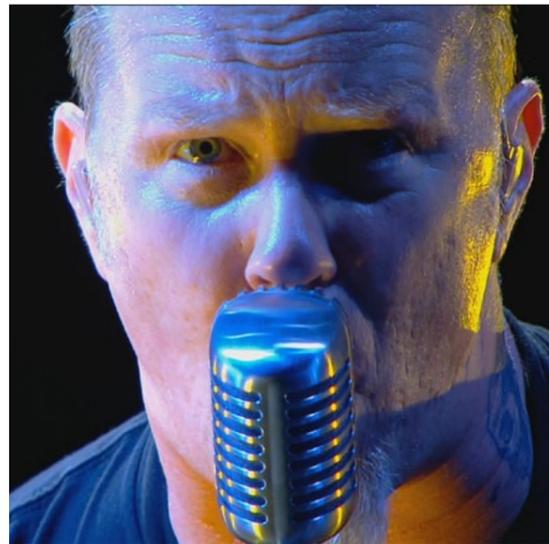
art

Hudební tipy pro letošní podzim

Metallica – koncert v Nimes

PREMIÉRA

Legenda těžkého rocku koncertuje v kulisách římské arény.

Elán – The Best Of vol. 2

PREMIÉRA

Legendární kapela tentokrát během turné The Best of vol. 2 vystoupila v Bratislavě na Zimním stadionu Ondřeje Nepely.

The Police – koncert 2007

PREMIÉRA

Koncert z památného turné, kdy se The Police dali zase dohromady. Legendární trojice se svými slavnými písněmi opět pospolu! Byť pro jediné turné.

Nick Cave and the Bad Seeds – koncert v Londýně

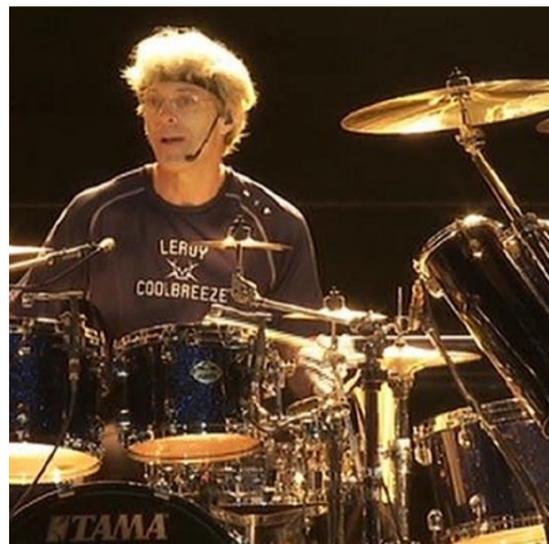
PREMIÉRA

Legenda alternativního rocku vybírá písně z let 1982 až 2008.

Pet Shop Boys – Pandemonium

PREMIÉRA

Koncertní vystoupení britského popového dua Pet Shop Boys v londýnské O2 Areně v rámci jejich celosvětového turné Pandemonium, které se konalo po vydání jejich řadového alba Yes.

Radůza a Plzeňská filharmonie

PREMIÉRA

Koncert výjimečné české písničkářky s unikátním doprovodem symfonického orchestru v sále KC Peklo v Plzni. Režie M. Nešlehová.

Smetanova Litomyšl 2017 – Velké finále

PREMIÉRA

Smetanova Litomyšl vyvrcholí návštěvou operního království, v němž v podání spojených sborů znějí nejslavnější sborové scény a ansámby z Nabucca, Aidy, Othella, Macbetha, Síly osudu, Sedláka kavalíra, Madam Butterfly, Mefistotela, Fausta, Evžena Oněgina, Dimitrije a Braniborů v Čechách. Sólisté a hosté Janáčkovy opery Národního divadla Brno, sbormistr Josef Pančík, pěvecký sbor Masarykovy univerzity Brno, sbormistr Michal Vajda a Symfonický orchestr Českého rozhlasu diriguje Ondřej Lenár.

Bach, Jenkins a Smetana ve Filharmonii Hradec Králové

PREMIÉRA

Záznam koncertu. S Filharmonií Hradec Králové spolupůčinkují: Karel Košárek – klávesové nástroje, Martin Opršál – bicí nástroje a Kaspar Zehnder – dirigent, pikola a příčné flétny.

Klavírní recitál Lukáše Vondráčka – Mezinárodní hudební festival Janáčkův máj

PREMIÉRA

Záznam koncertu Lukáše Vondráčka na Janáčkově máji 2017.

Meeting Brno: zahajovací koncert

PREMIÉRA

Slavnostní zahajovací koncert oslavy česko-německého kulturního jara. Režie J. Kořínek.

art

Kino Art

Úterní večery budou patřit slavnému finskému režisérovi Aki Kaurismäkimu.

Zločin a trest

Volná adaptace klasického Dostojevského románu o vraždě a morálce. Režijní debut Akiho Kaurismäkiho.

Stíny v ráji

Láska jako únik z bezcílné šedi všedního dne dvou lidí ze spodních pater společnosti.

Leningradští kovbojové dobývají Ameriku

Sarkastická odysea „nejhorší rockové skupiny světa“ napříč zemí netušených možností.

Smlouva s vrahem

Melancholická groteska o muži, který se nedokázal sám zabít.

Děvče ze sirkárny

Melancholický snímek o lásce z dívčích románů a nelehkém probuzení do reality.

Bohémský život

Příběh o přátelství tří umělců, francouzského básníka, afghánského malíře emigranta a irského hudebního skladatele. Ani věčné pronásledování věřitelů jim neubírá na chuti do života.

4 roky ČTart v číslech

Zásah programu ČTart činí již téměř **5,7 milionu diváků** v cílové skupině 15+. Denně si kulturní stanici České televize pustí v průměru **127 tisíc** dospělých diváků.

Kulturní stanici sledují nejvíce vysokoškolsky vzdělaní diváci, programy zajímají zejména věkovou skupinu 35–44 let a diváky starší pětadesát let. Nejvíce diváků si od 31. srpna roku 2013, kdy Art zahájil vysílání, našly muzikál My Fair Lady a Waldemar Matuška Tour 91. Nejsledovanějším cyklem byl Život Leonarda da Vinciho. Úspěšné byly také záznamy divadelních her – Sluha dvou pánů a Hrdý Budžes.

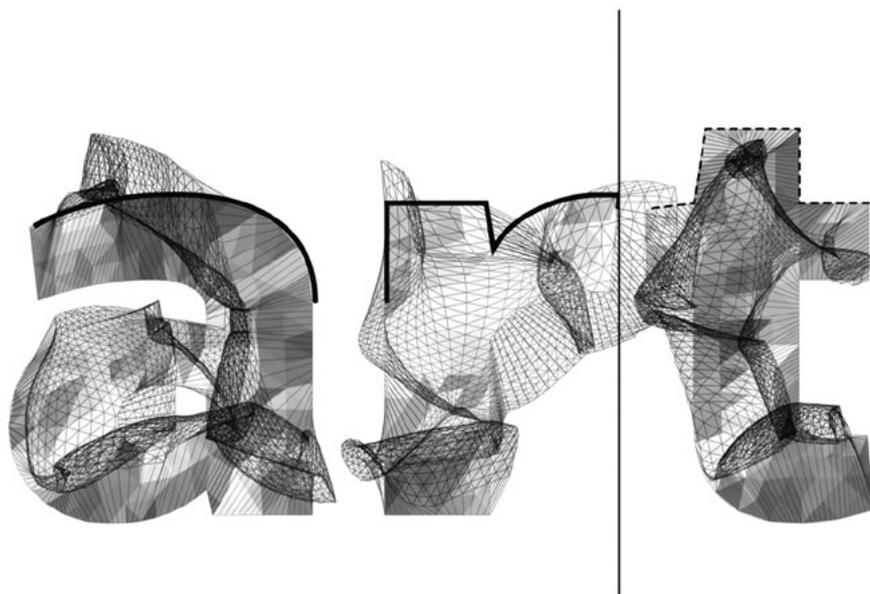
Pořady ČTart vykazují nadprůměrnou diváckou spokojenost. Na stupnici od jedné do deseti dosahují hodnoty **8,5** tedy vysoce nad průměrem českého televizního trhu. Nadprůměrné parametry mají pořady i z hlediska originality a zaujetí. Od počátku vysílání Artu byli diváci nejspokojenější s přímým přenosem Novoročního koncertu České filharmonie (hodnota 9,4) následovaným premiérou pořadu Devět symfonií Antonína Dvořáka (9,3).

Hudební pořady tvoří na Artu čtvrtinu vysílací plochy. Dominantním prvkem jsou však diváky vyhledávané dramatické a dokumentární pořady, s téměř padesátiprocentním podílem celkové vysílací plochy.

V porovnání s evropskými veřejnoprávními kulturními kanály se ČTart pohybuje například na úrovni britské BBC 4 či německého ARTE. Oba programy přitom vysílají výrazně déle.

Přes **60%** vysílání tvoří **vlastní výroba**.

art

Tiskové oddělení

tel.: 261 133 405

e-mail: pressct@ceskatelevize.cz

www.ceskatelevize.cz

© Česká televize 2017